

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118522160/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

gled hendes ene Sko med sin unomadiske Hæl paa den vaade Sten, og hun vilde have faaet et koldt og dybt Fodbad, hvis jeg ikke havde grebet hende om Livet og holdt hende fast. Hun slap Krukken, der svømmede paa Vandet; Spejlet viste mig et Smil i hendes Ansigt, der syntes mere skælnsk end ulykkeligt, men i det samme havde Krukken drukket nok, og idet den gik til Bunds, frembragte den en Malstrøm som udsløttede ethvert Billede. Hun havde nu fundet Ligevægten, men jeg var altfor omhyggelig for hende — som om det lille Væld var en Afgrund — til at skynde mig med at slippe hende, ja, jeg havde endogsaa en Følelse af, at jeg i dette gunstige Øjeblik kunde have tilladt mig mere end denne Tøven og et let Tryk, der kunde bortforklares, — havde blot Omgivelserne været heldigere. Men et Par Skridt fra os havde vi jo en ganske vist meget ungdommelig lagttager, og Vinduerne vare ikke saa langt borte.

— Tak! nu falder jeg saamænd ikke mer, sagde hun og sprang op paa Stien. — Det er sandt, Vandet!

Jeg tog den fyldte Krukke op af Kilden og bar den efter hende.

Da vi efter The hørte Værtens Stemme nederunder, gik vi ud for at forespørge om Spræng-